

บทที่ 1

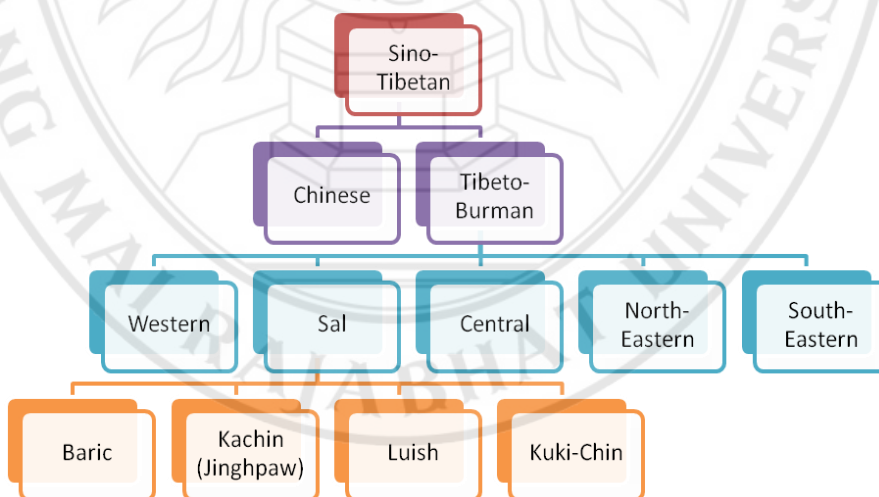
บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ภาษาคะฉิ่นจัดอยู่ในตระกูลย่อยทิเบต-พม่า ซึ่งอยู่ในตระกูลภาษาจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) ส่วนในการจัดสาขาย่อยของภาษาคะฉิ่นในตระกูลย่อยทิเบต-พมานั้น Shafer (1955) ได้จัดให้ภาษาคะฉิ่นอยู่ในสาขาย่อย Burmic ส่วน Benedict (1972) ได้จัดให้ภาษาคะฉิ่นอยู่ใน 7 สาขาหลักของภาษาทิเบต-พม่า ส่วน Matisoff (1978) ได้แบ่งประเภทของภาษาคะฉิ่นโดยดัดแปลงจากการแบ่งประเภทของ Benedict (1972) และใช้ลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นเกณฑ์ กล่าวคือ Matisoff (1978) ได้มีการกำหนดให้ภาษาคะฉิ่นอยู่ในสาขาย่อย Jingpho-Nungish-Luish ภายใต้ตระกูลย่อยทิเบต-พม่า โดยเขาได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่าภาษาทั้งสามมีความใกล้เคียงกัน หลังจากนั้นในปี 2012 Matisoff ได้ทำการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกลุ่มภาษาคะฉิ่น และทำการสรุปว่าภาษาคะฉิ่นมีความใกล้เคียงกับภาษา Luish มากกว่าภาษาอื่นๆ ที่จัดแบ่งอยู่ในสาขาทิเบต-พม่า (Matisoff, 2012) นอกจากนี้ Bradley (2002) ได้ทำการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมและนำงานวิจัยในการจำแนกกลุ่มของนักภาษาศาสตร์แต่ละคนมาทำการเปรียบเทียบ จึงจัดกลุ่มภาษาคะฉิ่นให้อยู่ในตระกูลจีน-ทิเบต สาขาทิเบต-พม่า สาขาย่อยซาล (Sal sub-branch) ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1.1 ภาษาคะฉิ่น (จิงปอว์) ในตระกูลภาษาทิเบต-พม่า (ดัดแปลงจาก Bradley, 2002)

ภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาที่พูดใน 4 ประเทศในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันประกอบไป

ด้วย ประเทศพม่า ประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศไทย อันเนื่องมาจากรัฐคะฉิ่นตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของประเทศพม่า โดยมีพื้นที่ทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกติดต่อกับประเทศจีน ส่วนทิศ

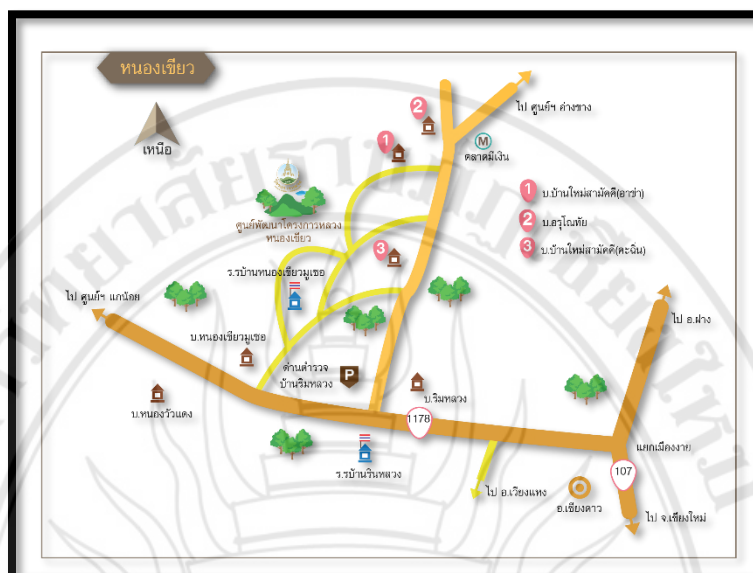
ตะวันตกของรัฐคะฉิ่นติดต่อกับประเทศอินเดีย และตอนใต้ของประเทศพม่าติดกับประเทศไทย ดังแสดงในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 1.2 แผนที่แสดงประเทศที่มีพื้นที่ติดกับรัฐคะฉิ่น

มนตรี กาทูและคณะ (2555) ได้กล่าวไว้ว่าเนื่องจากการสู้รบระหว่างกองทัพเพื่ออิสรภาพชาวคะฉิ่นกับรัฐบาลพม่าเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากดินแดนคะฉิ่นแต่เดิมไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาณาจักรพม่า จนกระทั่งเมื่ออังกฤษเข้ามาครอบครองพม่าและลงนามในสนธิสัญญาชายแดนระหว่างพม่ากับจีน จึงมีการทำแผนที่รวมดินแดนคะฉิ่นให้เป็นรัฐในอาณานิคมและประเทศพม่า เมื่อพม่าได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ กองทัพพม่าได้พยายามเข้าควบคุมเพื่อผนวกรัฐคะฉิ่นเป็นส่วนหนึ่งของประเทศต่อ จนนำไปสู่การก่อตั้งกองทัพเพื่ออิสรภาพชาวคะฉิ่น (Kachin Independence Army) ขึ้นและเกิดการสู้รบกับกองทัพพม่า ส่งผลให้มีผู้ลี้ภัยชาวคะฉิ่น หลังไหลเข้าสู่ประเทศจีน ประเทศอินเดีย และประเทศไทย

ในประเทศไทยพบชาวคะฉิ่นจำนวน 15,000 คน ซึ่งอาศัยอยู่ใน 2 จังหวัด ได้แก่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน แต่ชาวคะฉิ่นส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านใหม่สามัคคี อันเป็นชุมชนคะฉิ่นถาวรแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย โดยชาวคะฉิ่นเหล่านี้ได้อพยพมาสู่ประเทศไทยจากรัฐฉานในประเทศพม่า เมื่อประมาณ 40 ปีมาแล้ว โดยชาวคะฉิ่นกลุ่มนี้ได้อาศัยอยู่บ้านใหม่สามัคคี ซึ่งเป็นชุมชนหมู่ที่ 14 ตำบลเมือมนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบของโครงการหลวงหนองเขียวซึ่งเป็นสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (มนตรีและคณะ, 2555) ดังแสดงในแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่

ที่ตั้งบ้านใหม่สามัคคี หมู่ที่ 14 ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ (ที่มา: <http://royalprojectthailand.com/nongkhiao>)

1.3 สถานที่

แม้ว่าในปัจจุบันคะฉิ่นมีฐานะเป็นเพียงชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย แต่คะฉิ่นก็ยังคงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของตนไว้ โดยเฉพาะในด้านภาษา คนคะฉิ่นยังคงพูดภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันระหว่างกลุ่มคนคะฉิ่นด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือวัยชราก็ตาม โดยในทุกวันนี้อาทิตย์ได้มีการจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาคะฉิ่นในโบสถ์คะฉิ่นซึ่งตั้งอยู่ในบ้านใหม่สามัคคี เพื่อธำรงไว้ซึ่งภาษาอันเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรม (Lander, 1966)

ภาษาคะฉิ่นจัดได้ว่ามีลักษณะทางวากยสัมพันธ์แตกต่างกับภาษาไทย เพราะภาษาคะฉิ่นจัดอยู่ภายใต้ภาษาตระกูลทิเบต-พม่า (Tibeto-Burman) อันมีลักษณะของการเรียงลำดับรูปประโยคแบบประธาน-กรรม-กริยา โดยภาษาตระกูลถูกจัดให้เป็นโครงสร้างคำพยางค์เดียว แต่มีกระบวนการประสมคำโดยใช้หน่วยประสานคำ (derivational morphology) อันได้แก่การเปลี่ยนชนิดของคำหรือความหมายของคำโดยการเติมหน่วยคำไม่อิสระ (affix) ลงไปกับรากคำ (root) และยังมีการบอกหน้าที่ของคำชนิดต่างๆ ด้วยการใช้การก (case) ซึ่งเป็นคำที่ส่วนใหญ่จะเติมหน้าเพื่อใช้เป็นตัวกำกับหน้าที่ของคำนั้นๆ ในประโยค ได้แก่การผันคำขึ้นต้นเพื่อใช้กำกับคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน (nominative case) การผันคำขึ้นต้นเพื่อใช้กำกับคำนามที่ทำหน้าที่เป็นความเป็นเจ้าของ (genitive case) การผันคำขึ้นต้นเพื่อใช้กำกับคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมรอง (dative case) การผันคำขึ้นต้นเพื่อใช้กำกับคำนามที่

ทำหน้าที่เป็นกรรมตรง (accusative case) เป็นต้น และยังมีเพศทางวากยสัมพันธ์ โดยแบ่งออกเป็น 3 เพศคือ เพศชาย (masculine) เพศหญิง (feminine) และเพศกลาง (neutral) ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบที่มีความคล้ายเคียงกับรูปแบบของภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน (Indo-European) (Hanson, 1986) แต่ภาษาไทยนั้นเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูล Tai โดยเป็นภาษาที่มีรูปแบบการเรียงลำดับของประโยคเป็นแบบประธาน-กริยา-กรรม ไม่มีเพศทางวากยสัมพันธ์ ไม่มีการก (Noss, 1964)

จากความแตกต่างทางโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนคะฉิ่น จากข้อมูลการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในปีการศึกษา 2558 พบว่าผลการประเมินในระดับชาติของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเขียว อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีผลการประเมินระดับชาติ (O-net) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ยร้อยละ 34.16 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในระดับชาติ คือร้อยละ 45.25 ดังที่ Lado (1964) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า ความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันระหว่างภาษาแม่ (native language) และภาษาที่จะเรียน (target language) เป็นเรื่องซึ่งความยากง่ายในการเรียนภาษาที่สอง คือส่วนที่เหมือนกันก็จะเรียนได้ง่าย ส่วนที่แตกต่างกันจะเรียนยาก ส่งผลให้นักเรียนคะฉิ่นประสบปัญหาอย่างมากในการเรียนวากยสัมพันธ์ภาษาไทย ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พบว่า โรงเรียนตามแนวชายแดนทั้งสิ้น 880 แห่งในประเทศไทย ซึ่งมีนักเรียนใช้ภาษาถิ่นเกินกว่าร้อยละ 50 มีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาต่ำ ซึ่งกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มอื่น คือ นักเรียนที่อยู่ตามแนวชายแดนซึ่งไม่ได้พูดภาษาไทยเป็นภาษาหลัก ครอบครัวมีการศึกษาไม่สูง และมาจากครอบครัวที่ยากจน (ผู้จัดการออนไลน์, 2552) ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สืบเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนที่กำลังเรียนภาษาแต่ยังไม่มีความสามารถจะใช้ภาษาที่สองได้ จึงนำทรัพยากรทางภาษาของตน (linguistic resources) มาใช้แทนภาษาไทยที่กำลังเรียน ดังที่ Lado (1964, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า “...ผู้เรียนภาษามักมีแนวโน้มที่จะนำเอารูปภาษา (Forms) และความหมายตลอดจนกฎเกณฑ์ต่างๆ ในภาษาของตนมาใช้แทนในเวลาทีเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งในด้านการแสดงออกเมื่อพยายามจะพูดภาษานั้น และในด้านความเข้าใจเมื่อพยายามที่จะจับใจความในขณะที่เจ้าของภาษาพูดภาษานั้นออกมา”

ประกอบกับจากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชาวคะฉิ่นมักจะสร้างข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยตามเหตุผลข้างต้น อันเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนคะฉิ่น และส่งผลให้คู่สนทนาไม่อาจเข้าใจความหมายของประโยคที่นักเรียนคะฉิ่นต้องการสื่อสารทำให้ในบางครั้งก่อให้เกิดการตีความที่ผิดพลาด เข้าใจไม่ตรงกัน เป็นการสื่อสารแบบไร้ผล และเป็นปัญหาต่อการดำเนินงานต่างๆ อีกทั้งยังอาจเป็นเหตุนำไปสู่การเขียนที่ผิดพลาดทางภาษาอีกด้วย ประกอบกับในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้

ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 กล่าวว่านักเรียนจะต้องเข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย โดยนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคและวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคได้ เพื่อสามารถแต่งประโยคในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านหลักการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง จึงควรมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ นักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นของตนเองสามารถเข้าใจความแตกต่างทางด้านโครงสร้างหน่วยคำ คำ วลี อนุพากย์ และประโยคทั้งภาษาคะฉิ่นและภาษาไทย เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจถึงโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ดังกล่าวแล้วก็จะทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำไม่ว่าจะเป็นในรูปวลีหรือรูปประโยค สามารถระบุลักษณะของประโยค และสามารถใช้หลักภาษาไทยเพื่อใช้ในการแต่งประโยคภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ส่งผลดีต่อการพัฒนากระบวนการเขียนไม่ว่าจะเป็นการเขียนสื่อสาร การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความและการเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาเป็นคำพูดที่มีโครงสร้างประโยคภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

จากปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่น อันได้แก่ หน่วยคำ คำ วลี อนุพากย์และประโยค อีกทั้งผู้วิจัยเห็นว่ายังขาดการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาคะฉิ่นที่พบในประเทศไทยยังมีปรากฏจำนวนน้อยมาก ส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาในเรื่องสังคมและวัฒนธรรมคะฉิ่น (ชานนัท ชิงชยานุรักษ์และพัชรา ตันติประภา, 2550; พงศกร ศักดิ์ศิลป์อุดม, 2557; Seng-Maw Lahpai, 2007; Nang Thinn Thinn Tun, 2008; Wanasanpraikhieo, 2008; Lanau Roi Aung, 2009; Seng Nu Pan, 2010; Hkawng Tu, 2011; Zaw Lut, 2013) ส่วนการศึกษางานเกี่ยวกับทางภาษาศาสตร์พบเพียงสาคร เรือนไกล (2542) และ เฉลิมไชย ไชยชมภูและสุทธทัย อรุณศิริโรจน์ (2558) ดังนั้นเพื่อเป็นการขยายวงความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่น อันจะส่งผลให้เป็นประโยชน์และแนวทางในการศึกษาภาษาคะฉิ่นในด้านอื่นๆ

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จะวิเคราะห์ระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่นโดยใช้ทฤษฎี Tagmemics ของ Thomas (1993) ซึ่งเน้นการบรรยายภาษาคลายกับภาษาศาสตร์กลุ่มเน้นโครงสร้างเพียงแต่แนวความคิดนี้จะวิเคราะห์ภาษาโดยพิจารณาทั้งหน้าที่ (slots) และชนิด (class) ของหน่วยในภาษา โดยหน่วยทางวากยสัมพันธ์ของทฤษฎีแทกมีมิก (Tagmemic) จะแบ่งการวิเคราะห์ภาษาออกเป็นระดับหน่วยเสียง (phoneme) หน่วยคำ (morpheme) คำ (word) วลี (phrase) อนุพากย์ (clause) และประโยค (sentence) ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จะใช้ทฤษฎีดังกล่าวในการวิเคราะห์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงวากยสัมพันธ์ภาษา คะฉิ่นตั้งแต่ระดับหน่วยคำ คำ วลี อนุพากย์และประโยค หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์มาศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างกับระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ

ผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นนักเรียนคะฉิ่นอันจะทำให้เกิดความเข้าใจระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาทั้งสองได้ดียิ่งขึ้น และเมื่อได้ทำการเปรียบเทียบระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาทั้งสองแล้ว การวิจัยในครั้งนี้จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยที่ใช้งานแบบ off line บนแท็บเล็ต (Tablet) ที่รัฐบาลแจกให้แก่ นักเรียนในปี 2555 ซึ่งแม้ว่าในยุคปัจจุบันไม่ได้มีโครงการในการสนับสนุนการแจกแท็บเล็ตดังกล่าวแล้ว แต่โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายได้ตั้งกฎระเบียบของทางโรงเรียนให้เก็บเครื่องแท็บเล็ตที่แจกจ่ายให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ที่โรงเรียนเพื่อเป็นทรัพย์สินของโรงเรียน และสามารถนำมาเวียนใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียนจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งปัจจุบันแท็บเล็ตส่วนใหญ่ยังคงสามารถใช้งานได้ ส่วนในด้านการสร้างโปรแกรมที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นการพัฒนาสื่อแบบโต้ตอบ (Interactive mode) และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยสื่อมัลติมีเดียจะเป็นสื่อแบบผสมผสาน มีการนำองค์ประกอบหลายๆ อย่างมารวมกัน อาทิ ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและวิดีโอ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอดที่ถูกต้องตรงตามเนื้อหามากที่สุด สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น เข้าใจเนื้อหาได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการต่อเนื่อง โดยเนื้อหาที่เป็นนามธรรมหากสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และยั่งยืน อันจะส่งผลให้นักเรียนคะฉิ่นโรงเรียนบ้านหนองเขียว โรงเรียนอรุณทัยวิทยาคมวิทยาคม ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ รวมไปถึงนักเรียนที่ย้ายถิ่นฐานไปตามผู้ปกครองที่รวมตัวกันอยู่ที่คริสตจักรบ่อหิน ตำบลสันป่าเปา อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนั้นยังสามารถนำโปรแกรมดังกล่าวไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนคะฉิ่นที่เข้ารับการศึกษาในอำเภอพร้าว และโรงเรียนในพื้นที่อื่นๆ ในประเทศไทยที่มีนักเรียนคะฉิ่นศึกษาอยู่ เช่น ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอีกด้วย ทั้งนี้การวิจัยดังกล่าวจะยังเป็นโครงการนำร่องเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อาษาไทยของนักเรียนชนกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อให้นักเรียนเหล่านั้นใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจะขยายผลสู่ชุมชนอื่นๆ ที่เกิดปัญหาในแนวทางเดียวกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่น ในระดับหน่วยคำ คำ วลี อนุพยางค์ และประโยค โดยใช้ทฤษฎีแทกมีมิก (Tagmemic) ของ Thomas (1993) และเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่นและภาษาไทย

2. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองเขียวและโรงเรียนอรุโณทัยวิทยาคม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทย ก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองเขียว ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 52 คน และโรงเรียนอรุโณทัยวิทยาคมจำนวน 39 คน เพราะนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มระดับการศึกษาดังกล่าวส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในระดับการเรียนที่สูงขึ้น คือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรี

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- ทฤษฎีแทคมิมิค (Tagmemics)
- ทฤษฎีการวิเคราะห์ภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- ระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่น
- ความแตกต่างกันของระบบวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาคะฉิ่นและภาษาไทย
- ผลสัมฤทธิ์ทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทยของนักเรียน

ไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาในขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1. ศึกษาระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่น (Kachin Syntax) ในรูปแบบของโครงสร้างคำ วลี อนุประโยคและประโยค

2. ศึกษาความแตกต่างของระบบวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาคะฉิ่นและภาษาไทยมาตรฐาน โดยใช้วิธีการ Contrastive Analysis ในการเปรียบเทียบระบบวากยสัมพันธ์ดังกล่าว

3. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับประโยคและการสื่อสาร โดยเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 4 บท ได้แก่ โครงสร้างวลี โครงสร้างประโยคความเดียว โครงสร้างประโยคความรวม และโครงสร้างประโยคความซ้อน ซึ่งเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มวิชาสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทางวากยสัมพันธ์คะฉิ่น (Kachin Syntax) ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2561 จนถึงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2561 และใช้เวลาในการสร้างเครื่องมือการวิจัยจำนวน 4 เดือนเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2561 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2561 หลังจากนั้นได้ทำการทดลองเครื่องมือวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 จนถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

ทฤษฎี สมมุติฐาน และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่นมีความแตกต่างจากระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทยมาตรฐาน
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน

กรอบแนวความคิด

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่นโดยใช้ทฤษฎีแทกมีมิค (Tagmemics) ในการวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะมีการเปรียบเทียบต่างระหว่างระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่นและภาษาไทยมาตรฐาน โดยการใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ และนำผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบมาพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานแบบ off line สำหรับนักเรียนคะฉิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่จะส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยนำเอาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถแสดงตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและวีดีโอ อีกทั้งยังเป็นสื่อที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบกับผู้เรียนได้ และการนำเอาภาพเคลื่อนไหวมาใช้ จะช่วยให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์หรือช่วยสร้างความสนใจ การนำเสนอและการ

ฝึกหัด การใช้ภาพเคลื่อนไหวสามารถใช้สอนโดยตรงหรือใช้ร่วมกับเนื้อหาได้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ดังกล่าวยังมีความน่าสนใจ ซึ่งแสดงให้เห็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
<ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีแทกมีมิก (Tagmemics) - ทฤษฎีการวิเคราะห์ภาษาเชิงเปรียบเทียบ - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่น - ความแตกต่างกันของระบบวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาคะฉิ่นและภาษาไทย - ผลสัมฤทธิ์ทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทยของนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. **บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน** หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้งาน offline โดยออกแบบขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่น ในการแต่งประโยคความเดียว ประโยคความรวมและประโยคความซ้อนในภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบของมัลติมีเดีย ประกอบด้วย ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาได้ง่าย และยังเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. **ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน** หมายถึง ผลจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยที่ได้คะแนนร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีความหมายดังนี้

โดย 80 ตัวแรก หมายถึงคะแนนเฉลี่ยของประชากรทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

และ 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของประชากรทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

3. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองเขียว ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 52 คน และโรงเรียนอรุโณทัยวิทยาคม จำนวน 39 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 91 คน

4. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง คะแนนที่นักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับระบบวากยสัมพันธ์ของภาษาคะฉิ่นทั้งในส่วนของหน่วยคำ คำวลี อนุภาค และประโยค
2. ได้ทราบถึงความแตกต่างของระบบวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาคะฉิ่นกับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ให้แก่เด็กที่พูดภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาแม่
3. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นที่เรียนภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่สองในโอกาสต่อไป
4. ได้เอกสารเชิงวิชาการเกี่ยวกับระบบวากยสัมพันธ์ในภาษาคะฉิ่น
5. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาหลักการใช้ภาษาไทยในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์สำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
6. ได้แนวทางการจัดทำสื่อประเภทบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ครูสามารถนำไปใช้ในการจัดทำสื่อเพื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
7. ผู้เรียนและครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาทักษะด้านหลักการใช้ภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ในระดับขั้นที่สูงขึ้นไป